

Малларме Стефан

Біографія стисло

Малларме Стефан
(1842-1898)

Французький поет, один із провідних теоретиків символізму. Творчий доробок поета — елітарна поезія з досить витонченою ускладненою символікою, поетична проза, есе.

Ж. П. Сартр стосовно самотності поезії Малларме писав, що в його віршах "нічого немає, крім матерії, вічного бурління буття, що саме по собі виростає і саме себе заперечує".

Рання творчість Малларме тісно пов'язана зі школою поетів-парнасців, які проголошували витонченість, красу, пластику, досконалу форму вірша; ліричному героєві притаманні бунтівливість, дух заперечення. Серед таких вірші "Полудень фавна", "Вікна", "Блакить".

У теоретичних статтях щодо призначення поезії Малларме доходить висновку, що поезія, мистецтво є священною справою, тому можуть бути зрозумілими тільки обраним; він обирає мистецьким гаслом "герметизм", зашифрованість, таємницю. Поет, на думку Малларме, має змогу проникнути в таємницю буття, відчуття навіювання чистих, неясних звуків, він може відтворити ідеальні образи, але не в прямому розумінні, а через метафору, символ, натяк. Адже, на думку Малларме, в поезії важливо "навіяти" образ, а "назвати предмет — це значить знищити на три чверті поетичного чару". Вірші "Лебідь", поема "Кинутий жереб..." є своєрідними зразками "герметичного письма" Стефана Малларме.